

**Kesällä vaaleaa —
syksyllä tummempaa —**

**Lapinniemen
Talvihame- ja Viplakankaat**

pehmeät ja lämpimät ovat oivallista "raaka-ainetta" käteväälle äidille, joka ompelee niistä itselleen ja tyttärilleen mitä sievimät leningit.

Näiden kankaiden pehmeä kudonta luontuu erinomaisesti nykyisen muodin määräyksiin.

Helppo pestä ja silit-
tää, värinsä hyvin pi-
tävä!

Lapinniemi

ARTHUR KOSKINEN O.Y.

Helsinki. Liisankatu 6.

*Kangas- ja Lyhyttavaroiden
edustuksia*

OY. IVAN MITROFANOFF

Jyväskylä. Puhelimet 166 & 669.
Sähköosoite: Mitro

**KANGASTAVARAIN
TUKKU- JA VÄHITTÄISKAUPPA**

PÄÄKAUPUNGIN LENINKITEHDAS

Helsinki. Korkeavuorenk. 47, A. Puhelin 38 433.

Suosittellee hyviksi tunnettuja tuotteitaan.

KUOLLUT KARJALAINEN SIVISTYSMIES.

Rehtori K. S. Kaihkonen.

Vielä parhaissa työvoimissaan ja miehuudenvuosisissaan kuoli Sortavalassa sikäläisen lyseon entinen rehtori, sittemmin lehtori *K. S. Kaihkonen*, suomenpuolisen Karjalan parhaimpia poikia ja huomattavimpia, tarmokkaimpia sivistyshenkilöitä. Hän oli syntynyt Nurmeksessa heinäk. 9 p:nä 1864, ollen kuollessaan siis vasta 65 vuoden ikäinen. Melkein koko elämänsä, kouluvuosiensa jälkeen, joutui hän vaikuttamaan Sortavalassa, Raja-Karjalan kaupungissa. Tänne tuli hän, mainittuun oppilaitokseen jo v. 1897, yli kolmekymmentä vuotta sitten, ensin lehtoriksi, toimi siinä enimmäin ajan rehtorina, johtajana ja sitten taas pari vuotta lehtorina.

Hän oli koulumies ja koululleen sekä pääaineelleen matematiikalle hän uhrasi enimmäin aikansa ja huolensa, mutta sen ohella kaikki

hänen aikansa kysymykset ja suuret isänmaalliset harrastukset tempasivat syvästi hänen mielensä. Niinpä hän oli Raja-Karjalan ensimmäisiä miehiä sortovuotten suuressa taistelussa lietsomassa isänmaallista mieltä ja johtamassa rajan kansaa vakaan taisteluun järkähtämättömiin, laillisiin muotoihin. Tätä voi hän suorittaa m.m. päätoimensa ohella hoitamansa »Laatokan» päätoimittajan toimen avulla, missä hän syvästi ja laajalti vaikutti silloisen rajakarjalaisiin mielialoihin ja pyrkimyksiin.

Myös rajantakaisen Karjalan kysymyksille oli hän aulis ja herkkä, tukien monella persoonallisella tavalla sitä koskevaa työtä. Henkilönä hän oli vaatimaton ja avulias. Karjalan nuori sivistystaistelu lienee vielä harvoin saanut sellaista vakuuttavaa ja vilpitöntä kannattajaa ja tukijaa kuin hän oli. Hänen muistonsa tulee laajalla elämään sekä hänen lukuisessa oppilasparvessaan että suomenpuolisen Karjalan rajaseutujen syvässä kansanmiesten ja nousevan nuorison piireissä.

Vähän jälkeen päivän nousun tuli Adelaide herättämään miestänsä. Hän seisoi lehtimajan oveella viikate käsissä ja löi sen varrella Hemmoa säärille.

Hemmo kapsahti istumaan ja kauhistui, sillä luuli näkevänsä kuolon enkelin, joka on tullut häntä noutamaan, ja oli kuin sanovinaan sille:

— Mitä sinä, viikatemies, minusta tahdot? ! Mene toiseen taloon On niitä huonompiaakin! Onhan se Vävy-Eerokin, joka on kapteeni ollakseen ja salakuljettaja! Ota se!

Adelaide sanoi:

— Älä hölmöile — senkin juhlien pitäjä! Mene niittämään ennen-
kuin kaste kuivaa! Naapuri on jo kerinnyt oman nurmensa niittää!